

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 487/2536

พนักงานอัยการ จังหวัด ตากโจทก์ นาย ณรงค์ อ่อนจรรย์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 289, ป.อ. มาตรา 297, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 61

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยใช้มีดฟันผู้เสียหายโดยสำคัญผิดว่า ผู้เสียหายเป็นค. ซึ่งมีเหตุวิวาทกันมาก่อน จำเลยจึงถือเอาความสำคัญผิดขึ้นมาเป็นข้อแก้ตัวให้พ้นผิดหาได้ไม่ ต้องถือว่าจำเลยมีเจตนากระทำต่อ ค. เช่นใดก็ต้องรับผิดชอบในผลของการกระทำที่เกิดขึ้นแก่ผู้เสียหายเช่นนั้น จำเลยมีนเมาสุราและโมโหจากเหตุการณ์ที่ถูก ค. ทำร้ายจึงหาไม้ดักทำร้าย ค. แต่พบมีดโต้เสียก่อน จึงหยิบฉวยเอาตามอารมณ์โกรธในขณะนั้นโดยมิได้ตระเตรียมไว้ล่วงหน้า เมื่อพบผู้เสียหาย และ ค. ก็เงื้อมือขึ้นฟันผู้เสียหายลงไปตรง ๆ มิได้เจาะจงตำแหน่งที่จะฟัน เป็นการฟันเพียงครั้งเดียว พฤติการณ์ดังกล่าวแสดงว่า จำเลยมีเจตนาทำร้ายเท่านั้น หามีเจตนาฆ่าโดยไตร่ตรองไว้ก่อนไม่ ที่ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บง่ามมือซ้ายฉีกเกือบขาด อาจเป็นเพราะร่างกายส่วนนั้นไม่มีส่วนแข็งหรือกระดูกป้องกันคมมีดได้ จำเลยต้องรับผิดชอบฐานทำร้ายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 288, 289 จำเลยให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 297(8) วางโทษจำคุก 4 ปี คำให้การในชั้นสอบสวนของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาประกอบกับจำเลยได้ใช้คำเสียหายบางส่วนอันเป็นการบรรเทาผลร้าย และจำเลยได้มอบตัวต่อเจ้าพนักงาน มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงลงโทษจำคุกจำเลย 2 ปี ข้อหาอื่นให้ยกโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289(4) ประกอบด้วยมาตรา 80, 52(1) ให้จำคุกจำเลยตลอดชีวิต คำให้การชั้นสอบสวนของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาประกอบกับจำเลยได้ใช้คำเสียหายให้ผู้เสียหายบางส่วนเป็นการบรรเทาผลร้ายและจำเลยได้มอบตัวต่อเจ้าพนักงานมีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 เมื่อเปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุก 50 ปี ตามมาตรา 53 คงจำคุกจำเลยมีกำหนด 25 ปี จำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดฐานพยายามฆ่าผู้เสียหายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนหรือไม่ ปัญหานี้จำเลยไม่ฎีกาโต้แย้งข้อเท็จจริงโดยรับว่าจำเลยใช้มีดตีโต้เป็นอาวุธฟันผู้เสียหายหนึ่งครั้งเพียงแต่ทำความว่า จำเลยเคยให้การในชั้นสอบสวนว่าตั้งใจจะทำร้ายนายเครือ อ่อนจรรย์ ซึ่งมีสาเหตุกันมาก่อนจึงพอจะอนุมานได้ว่า เหตุที่จำเลยฟันผู้เสียหายเป็นการทำร้ายโดยเข้าใจว่าผู้เสียหายเป็นนายเครือ อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงที่ไม่ได้แย้งกันต้องรับฟังเป็นยุติว่า มีดตีโต้ที่จำเลยใช้เป็นอาวุธฟันผู้เสียหายมีขนาดตามคำฟ้องกล่าวคือ ใบมีดกว้าง 2.5 นิ้ว ยาวตลอดด้าม 18 นิ้ว ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บที่โคนนิ้วหัวแม่มือซ้ายเกือบขาดเหลือนางติดประมาณ 3 เซนติเมตร กระดูกโคนนิ้วหัวแม่มือซ้ายหัก ผู้เสียหายถูกทำร้ายขณะกำลังจากบ้านใดเรือนของนายทวนอ่อนจรรย์ ถึงพื้นดินแล้ว พร้อมกับนายเครือ โดยจำเลยกราดเข้ามาฟันตรงบริเวณ

ศีรษะของผู้เสียหายในขณะนั้น แต่ผู้เสียหายยกมือซ้ายขึ้นรับจนได้รับบาดเจ็บดังกล่าว ส่วนเหตุการณ์ก่อนที่มีการทำร้ายเกิดขึ้นได้ความว่า ก่อนเกิดเหตุผู้เสียหายและจำเลยร่วมวงดื่มสุรากับนายทวน นายเครือและนายบำเพ็ญ ในระหว่างนั้นมีเหตุวิวาทชกต่อยกันระหว่างนายเครือกับจำเลย ทำให้จำเลยถูกนายเครือขึ้นเข้าจนทรุดลงกับพื้น ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวแล้ว เห็นว่า ผู้เสียหายไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยเหตุที่จำเลยฟันทำร้ายผู้เสียหายเชื่อว่าเนื่องจากการเข้าใจผิดของจำเลยว่าผู้เสียหายเป็นนายเครือ ซึ่งมีเหตุวิวาทกันระหว่างร่วมวงดื่มสุราก่อนนั้น แต่อย่างไรก็ตาม จำเลยจะยกเอาความสำคัญผิดขึ้นมาเป็นข้อแก้ตัวไม่ได้ ต้องถือว่าจำเลยมีเจตนาที่จะกระทำต่อนายเครือเช่นใด ก็ต้องรับผิดชอบในผลของการกระทำที่เกิดขึ้นแก่ผู้เสียหาย เช่นนั้น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 61 ส่วนการกระทำของจำเลยนั้นพิจารณาแล้ว มีเหตุผลให้เชื่อว่า หลังจากวิวาทชกต่อยกับนายเครือ จำเลยย่อมจะคุมแค้นนายเครือผู้เป็นต้นเหตุทำร้ายขึ้นเข้าถูกบริเวณข้างลำตัวของจำเลยจนทรุดลงกับพื้น นอกจากนี้ในระหว่างร่วมวงสุรากับนายเครือยังกีดกันมิให้จำเลยดื่มสุราและสูบบุหรี่อีกด้วย การกระทำของนายเครือคงจะสร้างความไม่พอใจให้แก่จำเลยมาก ดังจะเห็นได้จากคำให้การขึ้นสอบสวนของจำเลยว่า ขณะนั้นจำเลยมีเมามสุราและโมโहनายเครือจึงคิดจะดักทำร้ายนายเครือ ได้หาไม้เพื่อตีทำร้าย แต่ไปพบมีดอีโต้ที่หลังบ้านเสียก่อน ดังนี้ จะเห็นว่า อาวุธที่จำเลยใช้ทำร้ายก็เป็นการหยิบฉวยเอาตามอารมณ์โกรธของจำเลยในขณะนั้น และเป็นมีดที่อยู่ในบ้านเรือนของนายทวน หาใช้อาวุธที่ตระเตรียมการมาล่วงหน้าไม่การดักทำร้ายก็ตรงเข้าไปฟันผู้เสียหายโดยเข้าใจว่าเป็นนายเครือในขณะที่ยุ่เสียหายและนายเครือลงมาจากเรือนพร้อมกัน การเจือมีดขึ้นฟันผู้เสียหายมีลักษณะฟันลงไปตรง ๆ ที่ตัวผู้เสียหาย มิได้เลือกตำแหน่งร่างกายที่เจตนาเจาะจงทำร้ายว่าเป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย โดยเฉพาะ ทั้งการฟันทำร้ายก็ฟันเพียงครั้งเดียว ไม่ได้ซ้ำเติมอีก พฤติการณ์เหล่านี้เชื่อว่า จำเลยมีเจตนาเพียงที่จะทำร้ายผู้เสียหายเท่านั้น ที่ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บง่ามมือซ้ายฉีกเกือบขาด อาจเป็นเพราะร่างกายในส่วนนั้นไม่มีส่วนแข็งหรือกระดูกที่ป้องกันคมมีดได้ดี เมื่อคำนึงว่าสาเหตุที่เป็นมูลจูงใจให้จำเลยทำร้ายผู้เสียหายซึ่งจำเลยเข้าใจว่าเป็นนายเครือเป็นสาเหตุเล็กน้อยที่ปกติเกิดขึ้นเสมอในวงสุรา จึงเห็นว่าจำเลยไม่มีเจตนาจะฆ่าผู้เสียหายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำเลยต้องรับผิดชอบข้อหาทำร้ายผู้อื่นเป็นเหตุให้อันตรายสาหัสดังที่ศาลชั้นต้นปรับบทและลงโทษมาเท่านั้น ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาลงโทษจำเลยฐานพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น"พิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

องค์คณะ

สุชาติ สุขสมิตร์ · นำชัย สุนทรพินิจกิจ · เอียรไท สุนทรนันท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/487/2536>